

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

SECȚIUNEA A PATRA

CAUZA MUHIN c. MOLDOVEI

(cererea nr. 30599/05)

HOTĂRÎRE

STRASBOURG

25 ianuarie 2011

DEFINITIVĂ
la 25 ianuarie 2011

Poate fi obiectul revizuirii editoriale, inclusiv în ce privește traducerea.

În cauza Muhin c. Moldovei,

Curtea Europeană a Drepturilor Omului (Secția a Patra), statuînd într-o cameră constituită din:

Ján Šikuta, *Președinte*,

Lech Garlicki,

Mihai Poalelungi, *judecători*,

și Fatoș Aracı, *Grefier adjunct al Secțiunii*,

Deliberînd în secret 04 ianuarie 2011,

Pronunță prezenta hotărîre, adoptată în aceeași zi:

PROCEDURA

1. La originea cauzei se află cererea (nr. 30599/05) dnei Larisa Muhin, cetățean al R. Moldova („reclamanta”), depusă contra Republicii Moldova la Curte, în conformitate cu Articolul 34 din Convenția privind Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale („Convenție”).

2. Guvernul Republicii Moldova („Guvernul”) a fost reprezentat de către agentul său, dl V. Grosu.

3. Cererea a fost repartizată Secțiunii a patra a Curții (conform Articolului 52 § 1 din Regulamentul Curții). La 25 februarie 2008, președintele secțiunii a patra a decis să comunice cererea menționată Guvernului. În conformitate cu prevederile Articolului 29 § 1 (în redacția anterioară: Articolul 29 § 3), s-a mai decis că Camera se va pronunța în același timp asupra admisibilității și fondului cauzei.

4. Atît reclamanta, cît și Guvernul au prezentat observații cu privire la admisibilitatea și fondul cauzei (Articolul 59 § 1 din Regulament).

5. La 4 noiembrie 2010, Curtea a informat Guvernul că prezenta cauză constituia obiectul unei jurisprudențe bine stabilite a Curții și că cererea a fost repartizată unui comitet din trei judecători.

ÎN FAPT**I. CIRCUMSTANȚELE CAUZEI**

6. Reclamanta s-a născut în 1957 și locuiește în Chișinău.

7. Din 1989, reclamanta stă în chirie într-o locuință socială. În 1996, din cauza unei construcții demarate în apropiere, casa în care locuia reclamanta a fost serios afectată.

8. La o dată nespecificată, reclamanta a depus o cerere în instanța de judecată prin care a cerut ca autoritățile locale să fie obligate să-i dea în chirie un alt apartament în locul celui deteriorat.

9. La 25 aprilie 2000, în baza unei hotărâri definitive, Judecătoria Buiucani a obligat Consiliul Municipal Chișinău să-i aloce reclamantei un alt apartament. A fost emis un titlu executoriu care a fost transmis oficiului de executare la 3 iulie 2000.

10. În urma mai multor plângeri ale reclamantei privind neexecutarea hotărârii definitive în favoarea sa, Tribunalul Chișinău a administrat Consiliului local o amendă în sumă de 1800 MDL (aproximativ 155 EUR).

11. La 28 noiembrie 2002, Judecătoria Centru a dispus printr-o încheiere ca titlul executoriu să fie remis reclamantei fără executare, din motiv că Consiliul local nu dispunea de apartamente disponibile. La 4 decembrie 2003, reclamanta a depus din nou titlul executoriu la oficiul de executare.

12. La 22 octombrie 2004, reclamanta a solicitat, însă fără succes, ca instanța de judecată să schimbe modul de executare a hotărârii definitive adoptate în favoarea sa.

13. Potrivit datelor din dosar, rezultă că hotărârea din 25 aprilie 2000 rămîne a fi neexecutată pînă în acest moment.

ÎN DREPT

I. PRETINSA ÎNCĂLCARE A ARTICOLELOR 6 § 1 ȘI 13 DIN CONVENȚIE

14. Reclamanta pretinde că neexecutarea hotărârii din 25 aprilie 2000 a încălcat dreptul său privind accesul la o instanță, garantat de Articolul 6 § 1 din Convenție. Ea afirmă că nu a dispus de un recurs efectiv pentru a obține executarea hotărârii definitive în favoarea sa, ceea ce constituie, potrivit ei, o încălcarea a Articolului 13 din Convenție.

15. Articolele invocate prevăd următoarele:

“Articolul 6 § 1

„Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, ... într-un termen rezonabil a cauzei sale..., de către o instanță ... care va hotărî ... asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil...”

Articolul 13

„Orice persoană, ale cărei drepturi și libertăți recunoscute de (...) Convenție au fost încălcate, are dreptul să se adreseze efectiv unei instanțe naționale, chiar și atunci cînd încălcarea s-ar datora unor persoane care au acționat în exercitarea atribuțiilor lor oficiale”.

A. Admisibilitatea

16. Curtea constată că plîngerile nu sunt vădit nefondate în sensul Articolului 35 § 3 din Convenție. Curtea nu găsește oricare alt motiv de a pentru a declara cererea inadmisibilă. Prin urmare, cererea trebuie declarată admisibilă.

B. Fondul

17. Guvernul invocă faptul că autoritățile locale nu dispun de fonduri necesare pentru a executa hotărîrea judecătorească definitivă în favoarea reclamantei. Guvernul consideră că executorii judecătorești au întreprins toate măsurile rezonabile în vederea executării hotărîrii.

18. Reclamanta a respins această constatare.

19. Curtea reiterează că, în prezenta cauză, deși reclamanta a obținut la 25 aprilie 2000 o hotărîre definitivă, prin care Consiliul local a fost obligat să-i ofere o locuință în chirie, această hotărîre nu a fost nici executată integral, nici anulată sau modificată prin aplicarea unei căi de atac prevăzută de lege. Prin urmare, o autoritate de stat nu poate să invoce lipsa fondurilor pentru a nu-și onora o datorie în temeiul unei hotărîri judecătorești. Curtea a judecat în repetate rînduri cauze care ridică probleme similare cu cea din speța dată și a constatat încălcarea Articolului 6 § 1 și 13 din Convenție (a se vedea, între multe altele, *Prodan c. Moldova*, citată supra, și, mai recentă, *Panov c. Moldova*, no 37811/04, 13 iulie 2010).

20. După ce au fost examinate toate probele prezentate, Curtea consideră că Guvernul nu a prezentat oarecare fapte sau argumente care ar putea conduce la o concluzie diferită în acest caz. Avînd în vedere jurisprudența sa, Curtea consideră că, în prezenta cauză, statul nu a depus toate eforturile pentru a executa hotărîrea judecătorească în favoarea reclamantului. În consecință, a avut loc o încălcare a Articolelor 6 § 1 și 13 din Convenție.

III. APLICAREA ARTICOLULUI 41 DIN CONVENȚIE

21. Articolul 41 din Convenție prevede:

“Dacă Curtea declară că a avut loc o încălcare a Convenției sau a Protocoalelor sale și dacă dreptul intern al înaltei părți contractante nu permite decît o înlăturare incompletă a consecințelor acestei încălcări, Curtea acordă părții lezate, dacă este cazul, o reparație echitabilă.”

A. Prejudiciu material

22. Reclamanta a solicitat 25 567 EUR cu titlu de prejudiciu material suferit. Ea a argumentat că această sumă este echivalentă prețului unui apartament cu o cameră în Chișinău.

23. Guvernul a respins această solicitare. Conform hotărîrii definitive din 25 aprilie 2000, Consiliul local a fost obligat să-i aloce reclamantei o locuință în chirie, iar nu să-i dea dreptul de proprietate. Mai mult ca atât, reclamanta nu a adus oarecare probe care să confirme că ea ar fi suferit un prejudiciul material care să rezulte din neexecutarea hotărîrii definitive.

24. Curtea acceptă teza Guvernului potrivit căreia hotărîrea din 25 aprilie 2000 obliga municipalitatea de a-i acorda în chirie un spațiu locativ alternativ. Prin urmare, pretenția reclamantei privind acordarea unei sume echivalente cu valoarea unui apartament cu o cameră este lipsită de temei juridic și trebuie să fie respinsă.

25. Curtea nu are vreun motiv să pună la îndoială faptul că Guvernul va pune capăt încălcării constatate mai sus. În această privință, Curtea reiterează că Articolul 46 din Convenție impune Înalțelor Părți Contractante obligația de a se conforma hotărîrilor definitive ale Curții în litigiile la care ele sunt părți, executarea fiind supravegheată de către Comitetul de Miniștri. Rezultă, inter alia, că o hotărîre în care Curtea a constat o încălcare impune statului pîrît, în special, să identifice, sub supravegherea Comitetului de Miniștri, măsurile generale sau individuale care urmează să fie întreprinse în ordinea juridică națională a sa, pentru a pune capăt încălcării și a oferi o redresare (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Scozzari și Giunta c. Italiei* [MC], nr. 39221/98 și 41963/98, § 249, CEDO 2000-VIII). Din acest motiv, Curtea a rezervat Comitetului de Miniștri sarcina de a asigura ca Guvernul Republicii Moldova să întreprindă măsurile necesare referitoare la concluziile de mai sus, în conformitate cu obligațiile care îi revin în temeiul Convenției.

B. Prejudiciu moral

26. Reclamanta a solicitat 8 000 EUR cu titlu de prejudiciu moral.

27. Guvernul a apreciat suma solicitată ca fiind exagerată.

28. Curtea consideră că reclamanta trebuie să fi suferit un anumit stres și frustrare, din cauza că statul nu a executat hotărîrea definitivă în favoarea sa. Statuînd în echitate, în conformitate cu articolul 41 din Convenție, Curtea acordă reclamantei suma de 6.500 EUR cu titlu de prejudiciu moral.

C. Costuri și cheltuieli

29. Reclamanta nu a formulat oarecare pretenții cu acest titlu.

D. Penalități

30. Curtea consideră oportun ca penalitățile de întârziere să fie calculate reieșind din rata minimă de împrumut a Băncii Centrale Europene la care se vor adăuga trei procente.

DIN ACESTE CONSIDERENTE, CURTEA ÎN
UNANIMITATE

1. *Declară* cererea admisibilă;
2. *Hotărăște* că a avut loc o încălcare articolului 6 §1 din Convenție;
3. *Hotărăște* că a avut loc o încălcare articolului 13 din Convenție;
4. *Hotărăște*
 - a) că Statul reclamat trebuie să achite reclamantei, în decurs de trei luni de la data la care hotărîrea va deveni definitivă, conform Articolului 44 § 2 din Convenție, suma de 6 500 EUR (șase mii cinci sute euro) cu titlu de prejudiciu moral, plus orice sumă care ar putea fi încasată cu titlu de impozit, care urmează a fi convertite în lei moldovenești la rata aplicabilă la data achitării;
 - (b) din momentul expirării termenului sus-menționat de trei luni, pînă la achitarea efectivă a sumei respective, această sumă de va majora cu o dobîndă simplă, egală cu rata minimă a dobînzii de împrumut a Băncii Centrale Europene, aplicabilă în perioada dată, la care se vor adăuga trei procente.
5. *Respinge* restul pretențiilor reclamanților privind satisfacția echitabilă.

Întocmită în limba franceză și notificată în scris la 25 ianuarie 2011, potrivit Articolului 77 §§ 2 și 3 din Regulamentul Curții.

Fatoș Araci
Grefier adjunt

Ján Šikuta
Președinte